

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 1. Quinam generatim validè possunt contrahere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

cidens, metu ne ab illis occidatur, vel spolie-
tur, alteri, qui injuriæ non est particeps, pro-
mittat pecuniæ summam, ut eum liberet, tene-
tur promissa complere. Quia tunc metus non
est propriè causa contractūs, sed solum occa-
sio; nec contractus est metu extortus: sed
cum metus sit ob aliam causam injectus, adhi-
betur sponte contractus tanquam medium ad
illum pellendum. Qui tamen metum illum
injustè incutit, tenetur ad restitutionem da-
morum; nam est illorum prima causa, vel
saltem occasio injusta, ex c. ult. *de injur.* Idem
dic de metu à causa naturali, vel interna orto:
nam talis metus citra omnem injuriam pro-
venit, & à nullo alio quis ad contrahendum
compellitur nisi à se ipso.

CAPUT III.

De iis, qui contrahere possunt.

Q. I. **Q**uinam generatim valide possunt con-
trahere?

Resp. Si omnes, & soli usu rationis prædicti,
qui liberam habent bonorum administratio-
nem, seu legitimam facultatem disponendi de
illis. Quia cum contractus sit actus humanus,
qui solum humano modo, id est, cum adver-
tentia, & libertate fieri debet, requirit rationis
usum; & cum sit actus, quo de re aliqua di-
sponitur, requirit in contrahente liberam fa-
cultat-

cultatem disponendi. Posito autem libero rationis usu, & jure disponendi non ligato, nihil ultra potest requiri ad facultatem contrahendi.

Hinc non possunt validè contrahere infantes, amentes, ebrii, furiosi, prodigi curatorem habentes, &c.

Q. 2. An uxor potest contrahere?

Resp. Uxor non potest contrahere, nec disponere de bonis familiæ, & de dote, ejusque fructibus, marito præsente, & valente bona illa administrare rationabiliter invito. Quia quamvis totius dotis, & dimidiæ partis bonorum communium proprietas pertineat ad uxorem, tota tamen administratio bonorum familiæ, & dotis pertinet ad virum utpote caput familiæ, potest autem ipsa disponere de aliis bonis, quæ præter dotem attulit, & sibi reservavit, cum horum habeat, & proprietatem, & administrationem.

Dixi, *Marito præsente, &c.* Nam si sit absens, si amens, vel fatuus, tunc uxor bona familiæ dispensare potest. Si item maritus expressè, vel tacitè consentiat in impensas & contractus uxor; vel sit irrationabiliter invitus, ut si recusaret ea, quæ sunt necessaria ad suam, & familiæ sustentationem congruentem, potest uxor in his casibus uti bonis familiæ, sed prudenter, & moderatè.

Dd 2

Q. 3.